

Scharp. Zijn enige hem overgebleven zoon Jan Hermanus Godelief stond aan zijn sponde en sloot hem de ogen. Op vrijdag 7 maart droegen ouderlingen de baar in de Grote Kerk, hielden, naar oud gebruik, enkele ogenblikken stil voor de kansel en brachten hem toen naar de begraafplaats in het koor. Daar hield de oudste collega en trouwe vriend van jaren, ds. Hoog, een rede in de geest van de ontslapene 'met broederlijk gevoel en roerende hartelijkheid'⁴⁶).

Aan rouw-zangen ontbrak het niet en portretten van de be-minde voorganger gingen grif van de hand. Onder de velen, die hem betreurden, bevond zich ook de dichter L. van den Broek met een uitvoerige Lijkzang:

'Zwijg, schaterend gezang, verstomt u, blijde snaren,
Treur, dartel Muzenkoor, het somber doodsuur slaat;
Omkrans de blonde kruin met versche cipresblaâren,
Verwissel nu uw tooi voor 't aaklig rouwgewaad...'.⁴⁷)

IX. Nabetrachting.

Scharp verdient een plaats onder de grote kanselredenaars van zijn tijd. Vaardig en vindingrijk in het aandragen van bloemrijke taal, coquet niet zelden, gaarne zijn belezenheid etalerend, hanteert hij een stijl, die bij zijn kerkgangers-tijdgenoten erg in de smaak viel. Hij was niet wars van liturgisch trapeze-werk. Zó gaf hij eens zijn gemeente een te zingen psalm op: 'Godverloofde christenzingers! de Eeuwig gezegende Geest van God ontvlamme onze eer en harten en make onze Psalmen tot een lieflijke druif in Kanaän en een blijden voorsmaak der hemelsche Hallels'⁴⁸). En eenmaal heeft hij in 1801 in de Schotse kerk een kerstviering opgezet, geheel op rijm. Als bv. de gemeente met het koor moet meezingen, kondigt hij dat aldus aan:

'Dat zich nu bij het Choor ook de Gemeente paar'
En zinge tot den lof van den Alzeegenaar,
Zoo gunstig als almachtig,
Het eerste en tweede vers uit Psalm vier-en-tachtig'.

En zó beveelt hij de collecte aan (naar gewoonte alleen voor de Diaconie (bekort):

'Eer dat het feestgezag nu worde voortgezet
Wensch ik dat gij gedenkt aan Jezus' liefdewet:
"Geeft hongerigen brood en wilt de naakten warmen"-
Behoeften zijn hier veel, en op u zien de armen...
Diaconen! Schept moed! Hoe talrijk is de schaar!